

[Ιωάννα Κλεφτόγιαννη](#)

Οι 10 καλύτερες θεατρικές παραστάσεις του 2015

Η Ιωάννα Κλεφτόγιαννη επιλέγει τα θεατρικά διαμάντια μιας χρονιάς κατά τη διάρκεια της οποίας η ζωή στην Ελλάδα έμοιαζε με θέατρο του παραλόγου.

24.12.2015

Εικονογράφηση: Κατερίνα Καραλή

Ποιες είναι οι παραστάσεις που συζητήθηκαν, μάς συγκίνησαν, μάς μετατόπισαν, μας κάνανε να ξανασκεφτούμε για τη ζωή μας και τον κόσμο μας; Ποιο είναι το θέατρο που θα πάρουμε μαζί μας σαν προίκα τη νέα χρονιά; Η **Popaganda** σταχυολογεί από τις παρολίγο 1000 παραγωγές του 2015 τις δέκα καλύτερες.

Άπνοια, του Βασίλη Νούλα.

Άπνοια

Έχουν ξαναγίνει παραστάσεις σε διαμερίσματα. Όμως, η περφόρμανς του **Βασίλη Νούλα**, που είχε για πρώτη ύλη κείμενα του **Μάριου Ποντίκα** (Ζήτω και Κουταμάρες (και μια εξυπνάδα) Ι) και εκτυλισσόταν στα ελάχιστα τετραγωνικά μιας κατοικίας στη Νοταρά, διαπερνούσε την ανθρώπινη ύπαρξη αγγίζοντας –και χλευάζοντας μελαγχολικά- τον αφόρητο μικροαστικό πυρήνα της. Χωρίς θόρυβο και με τον πιο αναπάντεχο τρόπο.

Go down, Moses, του Ρομέο Καστελούτσι.

Go down, Moses

Η παράσταση του Ιταλού εικονοκλάστη **Ρομέο Καστελούτσι**, η σημαντικότερη ξένη μετάκληση της χρονιάς (από το **Φεστιβάλ Αθηνών**) ήταν ένα ταξίδι στην ανθρώπινη γενεαλογία, μια επιστροφή στη μήτρα, ένα οντολογικό σκηνικό δοκίμιο, που συνέδεε το μέλλον, το παρόν με το παρελθόν με μια σκηνική γλώσσα στην κυριολεξία αδιαπέραστη.

Γάμοι του Φίγκαρο

Μας θύμισε τις μεγάλες στιγμές (*Ηλίθιος* του Ντοστογιέφσκι) της πρώτης Πειραματικής Σκηνης του Εθνικού Θεάτρου η παράσταση του έργου του **Μπομπαρσέ**, που σκηνοθέτησε στο Μέγαρο Μουσικής, ο νυν καλλιτεχνικός διευθυντής του Εθνικού **Στάθης Λιβαθινός**. Γρήγορο, καλοκουρδισμένο, θεατρένιο θέατρο, με μια ομάδα ταλέντων (με επικεφαλής τον Δημήτρη Ημελλο) που διαρκώς εξελίσσει και τον εαυτό της και τους σκηνικούς δεσμούς της (η παράσταση συνεχίζεται ακόμα).

Γήρας

Μία από τις πιο άρτιες, δυνατές και πολυφωνικές στιγμές του εγχώριου θεάτρου-ντοκιμαντέρ έστησε η **Γεωργία Μαυραγάνη** στη νέα Πειραματική Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου (οι παραστάσεις συνεχίζονται), συνδέοντας τις αυθεντικές μαρτυρίες ηλικιωμένων, (τους οποίους φέρνει κι επί σκηνής), με μουσικές,

χορούς, προβολές, λογοτεχνικά χωρία αλλά και το Τρίτο Στάσιμο από τον Οιδίποδα επί Κολωνών. Όταν το συναίσθημα προκύπτει χωρίς να εκβιάζεται.

Υπόθεση Φαρμακονήσι ή το Δίκαιο του νερού

Η δεύτερη παράσταση αιχμής της χρονιάς στην κατηγορία του θεάτρου-ντοκιμαντέρ, είναι η δουλειά του **Ανέστη Αζά** στο Φεστιβάλ Αθηνών. Το ρεπορτάζ και τα ντοκουμέντα για το τραγικό συμβάν, που πλέον έγινε μέρος της καθημερινότητάς μας, μετουσιώθηκαν σε μια νευρώδη περφόρμανς που μιλούσε χωρίς εθελουφλίες και μελοδραματισμούς για τη φανερή και κρυφή ζωή σε αυτή τη χώρα αλλά και στα ύδατά της.

Το '21

Μπορεί η Ελληνική Επανάσταση να γίνει ροκ ορατόριο; Ο **Αρης Μπινιάρης**, ο καλλιτέχνης που μετέτρεψε το *Θείο Τραγί* του **Σκαρίμπα** στην πιο ροκ θεατρική μεταφορά λογοτεχνικού έργου από καταβολής ελληνικής σκηνής, με αφετηρία κείμενα από πηγές της επαναστατικής περιόδου, μια κιθάρα, ένα μπάσο και κρουστά, συνέθεσε την πιο πυρακτωμένη και συναρπαστική σκηνική πρόταση που θα μπορούσαμε να φανταστούμε για το '21.

Αρμαντέιλ

Κανείς δεν υποπτευόταν ότι ο ταλαντούχος ηθοποιός **Κωνσταντίνος Ασπιώτης** θα κατόρθωνε να μεταγράψει επί σκηνής με μια τόσο δαντελωτή γραφή, που να αναδεικνύει ακόμη και την λεπτομέρεια, το πιο ακριβοπληρωμένο βιβλίο της βικτωριανής εποχής και από τα πιο πυκνά και σύνθετα ψυχολογικά θρίλερ που έχουν γραφτεί (του Ουίλκι Κόλινς).

Νέκυνια

Ήταν η παράσταση που έκανε το κοινό της αρχαίας Επιδαύρου, το καλοκαίρι που πέρασε, να παραληρεί και να ξημερώνεται στις κερκίδες για την τελετή ανατολής του Ηλιου. Όσοι παρακολούθησαν την βασισμένη στην ομηρική ραψωδία πρόταση μυσταγωγίας του θεάτρο Νο, σε συνεργασία με τον **Μιχαήλ Μαρμαρινό**, μιλάνε για μια από τις πιο δυνατές εμπειρίες που έχουν βιώσει στο αρχαίο αργολικό κοίλον.

Η μέρα της οργής/The day of Fury

Ο Άρπαντ Σίλινγκ, το φοβερό παιδί του ουγγρικού θεάτρου, έφερε στο γεωπολιτικό φεστιβάλ *Transitions* της **Στέγης** μια παράσταση για τους περιθωριοποιημένους που δημιουργεί το καπιταλιστικό σύστημα και η ασυδοσία των κυβερνώντων. Χωρίς καταγγελίες, με ένα ρεαλισμό που σπάει τα σύνορα μεταξύ μυθοπλασίας και πραγματικότητας, βασισμένος τους συνταρακτικούς ηθοποιούς που είχαμε ξαναδεί στον ανεπανάληπτο «Γλάρο» του.

Τέφρα και σκιά

Ο **Δημήτρης Καραντζάς** μετέγραψε στις Ροές το κρυπτογράφημα για τη βία του **Πίντερ** σε ένα εντελώς σύγχρονο κι επείγον μήνυμα, αντιμετωπίζοντάς το, όπως συνηθίζει, σαν μια μουσική και συναισθηματική παρτιτούρα. Σύμμαχοι δυνατοί στην παράσταση-επίτευγμα αναδεικνύονται η **Εύη Σαουλίδου** και ο **Χρήστος Λούλης** (η παράσταση συνεχίζεται) .